

Za našo deco.

Snegulčica.

(Iz zbirke »Grimmove pravljice«.)

Kraljevič pa ni odnehal prositi. Nazadnje je rekel: »Prosim vas, dajte mi jo! Spoštoval in čuval jo bom kakor svoje najdražje na svetu.«

Dobre palčke so te njegove besede ganile. Izročili so mu krsto s Snegulčico in niso zanjo prav ničesar zahtevali. Kraljevič je sedaj naročil svojim slugam, da dvignejo krsto in da jo odnesejo na kraljev dvor.

Ali sedaj se je nekaj čudovitega pripetilo! Pot, po katerem so sluge hodili, ni bila ravna. Eden izmed njih se je na nekem mestu spodtaknil in krsta se je zelo stresla. Tedaj je padel oni mali košček jabolka, ki je zastal v Snegulčičnem grlu, naekrat iz ust. Čez nekaj trenutkov je Snegulčica odprla oči, je dvignila krstin pokrov, je sedla in gledajoč začudeno okoli sebe je rekla:

»Kje pa sem?«

Kraljevič ji je ves vesel odgovoril: »Pri meni si, lepa Snegulčica!« Vse ji je povedal, kaj se je bilo dogodilo. Nazadnje ji je dejal: »Draga Snegulčica, meni si ti ljubša od vsega, kar je na svetu. Pojdi z menoj na dvor mojega očeta in bodi mi žena.«

Snegulčica ga je zahvalila in je pristala na to, da pojde z njim. Ko so prispeli na dvor, se je vršila svatba z velikimi svečanostmi in mnogimi zabavami.

Med povabljenimi gosti je bila tudi brezsrčna dekličina mačeha.

Ona prej ni vedela, da je na tujem dvoru mlada kraljica. Prej ko se je podala na slavnost, je pristopila k ogledalu in ga je vprašala:

»Ogledalo na stani tej, katera žena je najlepša na svetu? Povej!«

Kako je bila jezna in razžaljena, ko ji je ogledalo odgovorilo:

»Gospa kraljica, lepa res si, ali mlada kraljica je tisočkrat lepša ko ti.«

Kraljica je začela besneti od srda. Tako je bila razjarjena, da jo je bilo kar strašno gledati. Sklenila je v prvi jezi, da ne bo šla niti na svatbo, ali zavist ji ni dala mirovati. Morala je videti, kakšna je neki nova kraljica, ki je tolikokrat lepša od nje.

Ko je stopila na dvor, je zagledala Snegulčico in jo je takoj spoznala. Kar onemela je od strahu. Ali vse na svetu se kaznuje. Približal se ji je sluga, ki je nosil s kleščami dva železna, razbeljena čevljevka. Postavil ju je na tla poleg kraljice in ona ju je morala obuti. Ker so jo čevlji strašno pekli na nogah, je morala začeti skakati. In skakala je toliko časa, dokler ni padla mrtva na tla.

Konec.

Štirje muzikanti.

Gospodar je imel osla, ki mu je dolgo vrsto let nosil vreče v mlin in iz mlina. Osel je polagoma ostarel, moči so mu jele pešati in tako tudi ni mogel več toliko delati. Da ga ne bi zastoj redil, je gospodar začel premišljovati, če ne bi bilo bolje, da bi ga dal ubiti in bi potem prodal njegovo kožo. Osel je kmalu začutil, da je začel veter pihati od slabe strani, zato se je neke noči splazil z dvorišča na cesto in jo je mahnil v smeri proti mestu. Mislil je, da bi mogel postati v mestu muzikant.

Ko je tako hodil po cesti, je zagledal ob cesti starega lovskega psa, ki je tam ležal in se je ves tresel po životu.

»Ej, čuvaj! Kaj ti je?« ga je vprašal osel.

»Slabo!... Jako slabo!...« je odgovoril pes. »Moj gospodar me je hotel z motiko ubiti, ker



sem se postaral, sem oslabil in ne morem več z njim na lov. Zbežal sem, kakršnega me tu vidiš. Kaj naj zdaj počnem? Kako bom prišel do svoje hrane?«

»Ne boj se,« je dejal osel. »Jaz sem na potu v mesto, kjer hočem biti za muzikanta. Pojdi še ti z menoj! Jaz bom udarjal na veliki boben i ti na malega.«

Ta predlog je bil psu povsem po volji in tako sta se napotila skupaj dalje. Kmalu sta videla sedeti kraj ceste mačka, ki je kaj mračno gledal v svet.

»Kaj je, Brkač? Ali niso stvari takšne, da bi ti bile po godu?« je vprašal osel.



»Kako naj bi mi bile po godu?« je povzel maček z jokajočim glasom. »Vsem se staram, nimam več tako močnih in špičastih zob. Tudi se ne morem več poganjati za mišmi. Zame je sedaj bolje, da sedim na ognjišču in da predem. Ali moja gospodarica ne misli tako. Danes v jutro me je hotela vreči v vodo, jaz pa sem se rešil in tu sem zdaj, komaj še živ. Kaj mi je mar življenja, ko pa si ne morem pridobivati hrane.«

»Pa še ti pojdi znama v mesto,« ga je tolažil osel. »Ne bo ti težavno postati mestni muzikant, ker ti je ponočna glasba itak jako dobro znana.«

Tudi mačku je ugajal oslov predlog in šel je z njima. Trije begunci so tako počasi hodili po široki cesti in so dospeli do velikega dvorišča. Na plotu je čepel domači petelin in je kričal na vse grlo.

»Kaj ti je prišlo na um?« ga je vprašal osel. »Tvoje kričanje nam trga ušesa.«

Dalje sledi.

Katoliška mladina vseh šol — čitaj

„Nedeljo“!

Bodi zavedno-katoliška že v svojih nežnih mladih letih!

Izredna ženska starost.

Najstarejša ženska na svetu se je imenovala Nivelosa Piquelme in je umrla te dni v Čileju, kamor se je bila priselila pred pol stoletja iz Italije. Trdila je, da je stara 140 let, toda zdravniki so ji prisojali »samo« 120 let. Do zadnjih dni je bila krepka in pri polni pameti, zanimala se je za vse svetovne dogodke in so ji morali vsak dan čitati iz listov. — Pred nekoliko tedni je umrla v Sidčupu na Angleškem najstarejša Angležinja, mistress Agnes Jeskins. Učakala je 107 let in pravijo, da se ni nikoli v svojem življenju vozila z železnico ali z avtomobilom. Od njenih otrok jih je že več umrlo, a njeni pravniki so že vsi odrasli. Do 85. leta je delala na polju, a v svojem 90. letu je še plesala na poroki nekega svojega pravnuka!

Roke rimske boginje lepote,

ki se je imenovala Venera. Na otoku Milos v Sredozemskem morju so našli pred 113 leti znamenit Venerin kip, ki tvori danes eno največjih dragocenosti Pariza. Kip je odkril čisto slučajno grški kmet Yorgos v neki votlini. Za posest kipa je hitro začel prepir med Francozi ter Turki. Zaključek spora je bil ta, da so zgornji s kipom v noči Francozi. Grška jadernica, ki je imela nalogo, da prepelje dragocenost v Carigrad, je bila izsledena od francoske ladje »Estafette« še v pristanišču otoka Milos. Po kratkem boju so bili premagani grški pomorščaki. Kip so spravili v pravcem zmagoslavju na Francosko. V borbi so odbili Veneri roke in te so padle preko krova v morje. Sedaj so se lotili dela v pristanišču Milos, da poiščejo na dnu morja Venerine roke. Podjetje zala-ga z denarjem Pariz. Ako bodo našli marmornate roke, bo Venerin kip zelo mnogo pridobil glede vrednosti.